

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

25. června 2020*

„Veřejná služba – Úředníci – Povýšení – Povyšovací řízení 2017 – Rozhodnutí o nepovýšení – Jasnost a přesnost žalobního důvodu – Pravidlo shody – Napadení konečných aktů – Přípustnost – Článek 45 služebního řádu – Průběžná zpráva o zkušební době – Závěrečná zpráva ke zkušební době – Hodnotící posudek – Hlediska zohledněná při srovnávacím přezkumu zásluh – Bezvadnost postupu – Odpovědnost – Nemajetková újma“

Ve věci T-511/18,

XH, zastoupené E. Auleytner, avocate,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Radu Bouyon a L. Vernierem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí zveřejněného v *Informations administratives* (Administrativní sdělení) č. 25–2017 ze dne 13. listopadu 2017 o nezapsání jména žalobkyně na seznam úředníků povýšených v rámci povyšovacího řízení 2017 a na zrušení rozhodnutí R/96/18 ze dne 7. června 2018, kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 10. února 2018, a zadruhé na náhradu újmy údajně vzniklé v důsledku těchto rozhodnutí,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení R. da Silva Passos (zpravodaj), předseda, L. Truchot a M. Sampaol Pucurull, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. prosince 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, XH, je úřednicí Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Byla jmenována na základě úspěšného absolvování výběrového řízení EPSO/2009/169 (právo) a od 1. července 2014 byla přijata do zaměstnání u prvního oddělení OLAF a zařazena do platové třídy AD 5. Její přijetí do služebního poměru bylo vázáno na zkušební dobu, která skončila dne 31. března 2015 (dále jen „zkušební doba“).
- 2 Dne 22. října 2014 se žalobkyně podrobila vyšetření v rámci lékařské prohlídky u lékaře A, který je psychiatrem u lékařské služby Evropské komise (dále jen „lékařská služba“). Toto vyšetření bylo zorganizováno z důvodu interních problémů, které měla žalobkyně s ostatními pracovníky prvního oddělení OLAF, k němuž byla přidělena.
- 3 Od 1. listopadu 2014 byla žalobkyně přerazena do druhého oddělení OLAF.
- 4 Dne 5. prosince 2014 byla žalobkyni předána průběžná zpráva ke zkušební době (dále jen „průběžná zpráva o zkušební době“). Elektronickou poštou ze dne 15. prosince 2014 žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s poznámkami obsaženými v této zprávě.
- 5 V lednu 2015 požádala žalobkyně lékařskou službu o zpřístupnění své zdravotní dokumentace. Dne 3. února 2015 byla žalobkyně lékařskou službou informována, že do její zdravotní dokumentace může nahlížet pouze externí lékař. Ve dnech 1. března 2015 a 4. dubna 2016 žalobkyně za tímto účelem postupně určila lékaře B a C.
- 6 Dne 20. března 2015 byla žalobkyně s účinkem od 1. dubna 2015 jmenována úřednicí.
- 7 Dne 26. března 2015 byla žalobkyni předána závěrečná zpráva ke zkušební době. Tato zpráva obsahovala podpis hodnotitele, kterým byl vedoucí druhého oddělení, k němuž byla přidělena, a spolupodpis ředitele *ad interim* ředitelství B u OLAF jakožto spolupodepisujícího úředníka.
- 8 V rámci řízení o žádosti o přístup ke své zdravotní dokumentaci byla žalobkyně informována o lékařské zprávě doktora A ze dne 31. března 2015 (dále jen „zpráva doktora A“). Tato zpráva byla vypracována v návaznosti na lékařskou prohlídku dne 22. října 2014 uvedenou v bodě 2 výše. Dne 2. října 2015 sdělil doktor B žalobkyni výňatky ze zprávy doktora A. V dubnu 2016 pozvala Komise doktora C do prostor lékařské služby, aby mohl nahlédnout do celé zprávy doktora A. Tato schůzka se konala dne 11. května 2016.
- 9 Dne 11. dubna 2015 podala žalobkyně u příslušného orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen „OOJ“) první žádost o pomoc proti vedoucímu prvního oddělení, k němuž byla přidělena. Dne 6. července 2015 podala žalobkyně u příslušného OOJ druhou žádost o pomoc proti svému tutorovi v tomtéž oddělení. V těchto žádostech žalobkyně uvedla, že pomlouvačný obsah průběžné zprávy o zkušební době uvedené v bodě 4 výše dokládá, že byla svými nadřízenými psychicky obtěžována. Rozhodnutím D/306/15 ze dne 24. července 2015 a rozhodnutím D/512/15 ze dne 19. října 2015 příslušný OOJ obě tyto žádosti o pomoc zamítl. Žalobkyně podala proti rozhodnutí D/306/15 stížnost dne 23. října 2015 a proti rozhodnutí D/512/15 stížnost dne 19. ledna 2016. V rámci první stížnosti požadovala zejména odstranění průběžné zprávy o zkušební době z jejího osobního spisu. Rozhodnutím R/730/15 ze dne 9. února 2016 a rozhodnutím R/43/16 ze dne 27. dubna 2016 příslušný OOJ obě tyto stížnosti zamítl.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

- 10 Dne 21. července 2016 požádala žalobkyně o náhradu škody a nákladů, včetně nákladů na advokáta, které vznikly v souvislosti s řízením o žádosti o přístup k její zdravotní dokumentaci. Dne 30. srpna 2016 lékařská služba tuto žádost zamítla.
- 11 Dne 30. září 2016 žalobkyně požádala, aby byl do její zdravotní dokumentace zahrnut lékařský posudek profesora D, externího psychologa, který ji vyšetřil v srpnu 2016.
- 12 Dne 10. října 2016 podala žalobkyně stížnost u evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ). Tato stížnost se týkala zaprvé délky vyřizování její žádosti o přístup k její zdravotní dokumentaci a zadruhé nezahrnutí zprávy profesora D do její zdravotní dokumentace.
- 13 Dne 27. listopadu 2016 podala žalobkyně stížnost proti rozhodnutí lékařské služby uvedenému v bodě 10 výše, kterým byla zamítnuta její žádost o náhradu škody a nákladů vzniklých v souvislosti s řízením o žádosti o přístup k její zdravotní dokumentaci. Rozhodnutím R/579/16 ze dne 9. března 2017 příslušný OJ tuto stížnost zamítl.
- 14 V průběhu téhož období, v lednu 2016 a v dubnu 2017, byly vypracovány roční hodnotící posudky žalobkyně za roky 2015 a 2016 (dále jen „hodnotící posudky“).
- 15 Dne 3. dubna 2017 oznámila Komise prostřednictvím zveřejnění v *Informations administratives* (Administrativní sdělení) č. 13–2017 zahájení povyšovacího řízení pro rok 2017 (dále jen „povyšovací řízení 2017“). V návaznosti na toto oznámení zveřejnil generální ředitel OLAF dne 19. června 2017 seznam úředníků navržených na povýšení. Jméno žalobkyně nebylo na tomto seznamu uvedeno.
- 16 Dne 11. dubna 2017 podala žalobkyně opětovně svou žádost ze dne 30. září 2016, aby byla zpráva profesora D zahrnuta do její zdravotní dokumentace (viz bod 11 výše).
- 17 V červnu 2017 podala žalobkyně k Evropskému veřejnému ochránci práv stížnost proti vložení průběžné zprávy o zkušební době do jejího osobního spisu.
- 18 Dne 26. června 2017 podala žalobkyně ke smíšenému výboru pro povyšování (dále jen „SVP“) stížnost proti rozhodnutí generálního ředitele OLAF o jejím nezařazení na seznam úředníků navržených na povýšení.
- 19 Dne 25. srpna 2017 požádala žalobkyně lékařskou službu o vynětí zprávy doktora A z její zdravotní dokumentace. Dne 28. srpna 2017 ji lékařská služba informovala o tom, že se tato zpráva v její zdravotní dokumentaci nenachází.
- 20 Dne 27. srpna 2017 se člen SVP seznámil s průběžnou zprávou ke zkušební době žalobkyně.
- 21 Dne 21. září 2017 vydala smíšená přípravná skupina (dále jen „SPS“) návrh stanoviska, ve kterém navrhla nedoporučit povýšení žalobkyně. V návaznosti na tento návrh vydal SVP stanovisko ze dne 27. října 2017, ve kterém se 26 jeho členů vyslovilo v tom smyslu, že příslušnému OJ nedoporučují povýšení žalobkyně, a 4 se zdrželi hlasování.
- 22 Dne 13. listopadu 2017 zveřejnila Komise oznámení v *Informations administratives* (Administrativní sdělení) č. 25–2017. Toto oznámení obsahovalo seznam úředníků povýšených v rámci povyšovacího řízení 2017. Jméno žalobkyně nebylo na tomto seznamu uvedeno (dále jen „rozhodnutí o nepovýšení“).
- 23 Dne 14. prosince 2017 vydal EIOÚ rozhodnutí o stížnosti žalobkyně ze dne 10. října 2016 uvedené v bodě 12 výše. V tomto rozhodnutí EIOÚ zamítl první výtku žalobkyně vycházející z délky vyřizování její žádosti o přístup k její zdravotní dokumentaci. Naopak o druhé výtce vycházející z nezahrnutí zprávy profesora D do zdravotní dokumentace žalobkyně EIOÚ rozhodl, že skutečnost, že Komise

neprodleně nevyhověla žádosti žalobkyně o opravu její zdravotní dokumentace, představuje porušení pravidel na ochranu osobních údajů. EIOÚ kromě toho uvedl, že informace, které mu byly předány v rámci tohoto řízení o stížnosti, svědčí o tom, že zpráva doktora A byla vyňata ze zdravotní dokumentace žalobkyně.

- 24 Dne 18. prosince 2017 žalobkyně požádala generálního ředitele OLAF o vynětí průběžné zprávy o zkušební době z jejího osobního spisu. Na podporu této žádosti odkázala na rozhodnutí EIOÚ uvedené v bodě 23 výše.
- 25 Elektronickou poštou ze dne 18. ledna 2018 generální ředitelství Komise (GŘ) pro lidské zdroje a bezpečnost žalobkyni informovalo, že průběžná zpráva o zkušební době, jakož i její připomínky k této zprávě byly odstraněny z jejího osobního spisu.
- 26 Dne 10. února 2018 podala žalobkyně stížnost proti rozhodnutí o nepovýšení zveřejněnému dne 13. listopadu 2017. Rozhodnutím R/96/18 ze dne 7. června 2018 příslušný OOI tuto stížnost zamítl (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“). Dne 17. června 2018 žalobkyně potvrdila přijetí tohoto rozhodnutí o zamítnutí své stížnosti.
- 27 Dne 13. listopadu 2018 byla žalobkyně v rámci povýšovacího řízení 2018 s účinkem k 1. lednu 2018 povýšena do platové třídy AD 6.

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

[omissis]

- 34 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- nařídil Komisi, aby předložila hodnotící posudky všech úředníků způsobilých k povýšení a povýšených z platové třídy AD 5 do platové třídy AD 6 v rámci povýšovacího řízení 2017, jakož i seznamy úředníků navržených na povýšení;
 - nařídil Komisi, aby předložila důkazy a výsledky srovnávacího přezkumu zásluh a kopie spisů SPS a SVP, jakož i nejnovější statistiky týkající se průměrného tempa povýšování a odpovídajícího zvýšení platu úředníků;
 - po předložení relevantních dokumentů uvedených ve druhém bodě návrhových žádání vyslechl jako svědky příslušné účastníky schvalovacího a povýšovacího řízení a osoby, které se seznámily s průběžnou zprávou o zkušební době;
 - zrušil rozhodnutí o nepovýšení;
 - zrušil rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
 - uložil Komisi, aby jí nahradila způsobenou újmu a ztrátu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 35 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

- 36 V rámci čtvrtého a pátého bodu návrhových žádání žalobkyně požaduje zrušení rozhodnutí o nepovýšení a rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.
- 37 Z ustálené judikatury vyplývá, že návrhová žádání směřující proti zamítnutí stížnosti mají za účinek předložení aktu, proti němuž byla stížnost podána, soudu a jako taková nemají samostatný obsah (rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a ze dne 20. listopadu 2007, Ianniello v. Komise, T-205/04, EU:T:2007:346, bod 27). Je tedy třeba mít za to, že jediným předmětem návrhových žádání na zrušení směřujících proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané proti rozhodnutí o nepovýšení je návrh na zrušení rozhodnutí o nepovýšení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. dubna 2006, Camós Grau v. Komise, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43).
- 38 Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti sice potvrzuje rozhodnutí o nepovýšení, takže není třeba rozhodnout zvlášť o návrhových žádáních na zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, avšak odůvodnění obsažené v tomto posledně uvedeném rozhodnutí uvádí důvody rozhodnutí o nepovýšení. Vzhledem k evolutivní povaze postupu před zahájením soudního řízení bude tedy rovněž třeba zohlednit při přezkumu legality rozhodnutí o nepovýšení toto odůvodnění, neboť toto odůvodnění by mělo být ve shodě s posledně uvedeným aktem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2014, Mocová v. Komise, T-347/12 P, EU:T:2014:268, body 31 a 33 a citovaná judikatura; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek ze dne 9. prosince 2009, Komise v. Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, bod 59).
- 39 V rámci šestého bodu návrhových žádání se žalobkyně domáhá toho, aby jí Komise nahradila údajně vzniklou újmu.
- 40 Je třeba posoudit jak návrh na zrušení, tak návrh na náhradu újmy.

A. K návrhu na zrušení

- 41 Na podporu svého žalobního návrhu předkládá žalobkyně dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z vady povyšovacího řízení 2017. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se dopustil příslušný OJ při srovnávacím přezkumu zásluh.
- 42 Komise vznáší několik námitek nepřipustnosti.

1. K přípustnosti

[omissis]

c) K námitce nepřipustnosti vycházející z toho, že žalobkyně zpochybňuje akty, které se staly konečnými

[omissis]

- 84 Z výše uvedeného vyplývá, že námitka nepřipustnosti vycházející z nejasnosti a nepřesnosti prvního žalobního důvodu a námitka nepřipustnosti vycházející z porušení pravidla shody musí být zamítnuty. Naproti tomu jsou nepřipustné argumenty žalobkyně směřující jednak proti vložení průběžné zprávy o zkušební době do jejího osobního spisu ve smyslu článku 26 služebního řádu a jednak proti hodnotícím posudkům za roky 2015 a 2016.

2. K věci samé

- 85 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že povýšovací řízení 2017 je stiženo vadou, jelikož porušuje článek 45 služebního řádu, jakož i rozhodnutí Komise C(2013) 8968 final ze dne 16. prosince 2013, kterým se stanoví obecná prováděcí ustanovení k článku 45 služebního řádu, zveřejněné v *Informations administratives* (Administrativní sdělení) č. 55–2013 ze dne 19. prosince 2013 (dále jen „OPU“) V tomto ohledu žalobkyně zejména tvrdí, že povýšovací řízení 2017 je vadné zaprvé z důvodu, že bylo ovlivněno zprávou doktora A, a zadruhé průběžnou zprávou o zkušební době a závěrečnou zprávou ke zkušební době. Žalobkyně dodává, že procesní pochybení, na která poukazuje, mohla mít vliv na výsledek povýšovacího řízení 2017, tedy odmítnutí ji povýšit.

[omissis]

b) K údajnému dopadu průběžné zprávy o zkušební době a závěrečné zprávy ke zkušební době na povýšovací řízení 2017

- 108 Žalobkyně zejména tvrdí, že její osobní spis, který byl zkoumán v průběhu povýšovacího řízení 2017, obsahoval skutečnosti, které v něm neměly být obsaženy a neměly být zohledněny za účelem hodnocení jejích zásluh při srovnávacím přezkumu zásluh. Žalobkyně má konkrétně za to, že vložení průběžné zprávy o zkušební době do jejího osobního spisu bylo neoprávněné.
- 109 Žalobkyně rovněž napadá zahrnutí průběžné zprávy o zkušební době do jejího „povýšovacího spisu“, tedy v podstatě dopad a zohlednění průběžné zprávy o zkušební době v povýšovacím řízení 2017. V tomto ohledu žalobkyně v žalobě a na jednání zdůraznila, že závěrečná zpráva ke zkušební době obsahuje přímý odkaz na průběžnou zprávu o zkušební době a poukazuje na problémy, s nimiž se žalobkyně potýkala na počátku zkušební doby, a sice problémy v mezilidských vztazích a týkající se týmové práce.
- 110 Žalobkyně tvrdí, že údaje uvedené v průběžné zprávě o zkušební době zjevně ovlivnily obsah závěrečné zprávy ke zkušební době a jejích hodnotících posudků vypracovaných za roky 2015 a 2016, tedy dokumenty, které byly zohledněny při srovnávacím přezkumu zásluh provedeném v rámci povýšovacího řízení 2017. Uvádí také, že člen SVP během povýšovacího řízení 2017 přímo nahlédl do průběžné zprávy o zkušební době. Žalobkyně navíc na jednání tvrdila, že zohlednění této zprávy příslušným OJ není v rámci povýšovacího řízení 2017 nezbytné.
- 111 Konečně v části žaloby věnované srovnávacímu přezkumu zásluh žalobkyně tvrdí, že údaje obsažené v závěrečné zprávě ke zkušební době a průběžné zprávě o zkušební době měly zjevný vliv na její hodnocení a nenavržení jejího povýšení.
- 112 Žalobkyně tedy v podstatě poukazuje na vadu související s přítomností průběžné zprávy o zkušební době v jejím osobním spisu ve smyslu článku 26 služebního řádu. Dále poukazuje na porušení článku 45 služebního řádu z důvodu, že průběžná zpráva o zkušební době a závěrečná zpráva ke zkušební době byly zohledněny v povýšovacím řízení 2017.
- 113 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 114 Komise zaprvé tvrdí, že vynětí průběžné zprávy o zkušební době z osobního spisu žalobkyně není přímým důsledkem povinností, které pro ni vyplývají z rozhodnutí EIOÚ (viz body 23 až 25 výše). EIOÚ totiž ve svém rozhodnutí nedospěl k závěru, že vložení průběžné zprávy o zkušební době do osobního spisu bylo neoprávněné.

- 115 Zadruhé Komise ve svých písemnostech tvrdí, že podle článku 45 služebního řádu a čl. 4 odst. 1 písm. a) OPU nepředstavuje zohlednění průběžné zprávy o zkušební době v rámci povýšovacího řízení 2017 vadu, ale že se naopak jedná o povinnost příslušného OOJ. Komise kromě toho zdůrazňuje, že přístup členů SVP k osobnímu spisu úředníků v projednávané věci prostřednictvím informačního systému pro řízení lidských zdrojů (dále jen „Sysper 2“) je procesním požadavkem plynoucím z nutnosti zkoumat posudky podle článku 45 služebního řádu. Tento přístup tedy podle názoru Komise nevykazuje vady.
- 116 Na dotaz položený na jednání k této otázce Komise zdůraznila, že na rozdíl od toho, co uvedla v žalobní odpovědi, nemá OOJ žádnou povinnost zohlednit průběžnou zprávu o zkušební době. Kromě toho upřesnila, že cílem zprávy o zkušební době není posoudit zásluhy úředníka pro účely povýšení a že tato zpráva byla vypracována výlučně pro účely jmenování. Vyvodila z toho, že při srovnávacím přezkumu zásluh prováděném v rámci povýšovacího řízení jsou v zásadě zohledňovány pouze hodnotící posudky. Komise však uvedla, že hodnotitelé mají vždy *de facto* možnost zohlednit dokumenty dostupné v Sysperu 2.
- 117 Zatřetí Komise v žalobní odpovědi a na jednání zpochybnila dopad průběžné zprávy o zkušební době na povýšovací řízení 2017, a zejména význam tohoto dokumentu pro posudky zohledněné během tohoto povýšovacího řízení.
- 118 Komise nejprve uvádí, že obsah průběžné zprávy o zkušební době nezabránil jmenování žalobkyně na konci zkušební doby. Na jednání Komise zdůraznila, že nadřízení jsou oprávněni formulovat v průběžné zprávě o zkušební době a v závěrečné zprávě ke zkušební době negativní hodnocení. Dodala, že je pravda, že dotčená závěrečná zpráva ke zkušební době zmiňuje obtíže, s nimiž se žalobkyně potýkala na počátku zkušební doby. Uvedla však, že závěrečná zpráva ke zkušební době žalobkyně obsahuje hodnocení, jimiž byla výslovně minimalizována negativní hodnocení uvedená v průběžné zprávě o zkušební době.
- 119 Dále Komise poukazuje na nedostatečný zájem žalobkyně na zpochybnění „uspokojivých“ závěrů hodnotících posudků, které se jí týkají, vypracovaných za roky 2015 a 2016. Na jednání uvedla, že údajný negativní dopad hodnocení obsažených v průběžné zprávě o zkušební době byl vyvážen kladnými hodnoceními uvedenými v závěrečné zprávě ke zkušební době a v hodnotících posudcích vypracovaných za roky 2015 a 2016.
- 120 Na jednání Komise také uvedla, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti neobsahuje žádný odkaz na průběžnou zprávu o zkušební době. V tomto ohledu upřesnila, že v průběhu povýšovacího řízení příslušný OOJ použil výlučně nebo především hodnotící posudky vypracované za roky 2015 a 2016.
- 121 Žalobkyně proto podle názoru Komise přeceňuje vliv průběžné zprávy o zkušební době na povýšovací řízení 2017 a přehlíží význam zohlednění ostatních zpráv, které se jí týkají a jsou obsaženy v jejím osobním spise.
- 122 V projednávané věci je třeba připomenout, že žalobkyně není oprávněna zpochybňovat zahrnutí průběžné zprávy o zkušební době do jejího osobního spisu ve smyslu článku 26 služebního řádu (viz bod 84 výše).
- 123 Je tedy třeba zkoumat pouze ty argumenty žalobkyně, které vycházejí ze zohlednění – v rozporu s článkem 45 služebního řádu – průběžné zprávy o zkušební době a závěrečné zprávy ke zkušební době v povýšovacím řízení 2017.

1) Úvodní poznámky

- 124 Článek 45 odst. 1 služebního řádu stanoví, že při zvažování srovnatelných zásluh [srovnávacím přezkumu zásluh] přihlíží OoJ zejména k posudkům vypracovaným na úředníky. Kromě toho čl. 4 odst. 1 písm. a) OPU mimo jiné stanoví, že OoJ přihlíží při srovnávacím přezkumu zásluh úředníků způsobilých k povýšení zejména k „posudkům vypracovaným na tyto úředníky od jejich posledního povýšení nebo, pokud k povýšení nedošlo, od jejich přijetí do služebního poměru, a zejména hodnotícím posudkům vypracovaným podle obecných prováděcích ustanovení k článku 43 služebního řádu“.
- 125 Zprv je nutno uvést, že posudky uvedené v článku 45 služebního řádu jsou posudky ve smyslu článku 43 tohoto služebního řádu, tedy hodnotící posudky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2000, Rappe v. Komise, T-202/99, EU:T:2000:227, bod 37 a citovaná judikatura).
- 126 Hodnotící posudky jsou nezbytnou součástí hodnocení pokaždé, když je služební postup úředníka zohledňován pro účely přijetí rozhodnutí o jeho povýšení (viz rozsudky ze dne 8. března 2006, Lantoni v. Soudní dvůr, T-289/04, EU:T:2006:70, bod 61 a citovaná judikatura; a ze dne 16. března 2009, R v. Komise, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 53 a citovaná judikatura). Rozhodnutí o nepovýšení je tedy stíženo vadou, pokud OoJ neprovede srovnávací přezkum zásluh úředníků způsobilých k povýšení, jelikož jeden nebo několik hodnotících posudků nebyly z důvodu pochybení administrativy dostupné (rozsudek ze dne 28. června 2016, Kotula v. Komise, F-118/15, EU:F:2016:138, bod 38; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 3. března 1993, Vela Palacios v. HSV, T-25/92, EU:T:1993:17, bod 43 a ze dne 11. července 2007, Konidaris v. Komise, T-93/03, EU:T:2007:209, bod 88).
- 127 Zadruhé je pravda, že OoJ má možnost zohlednit další informace o služebních a osobních poměrech osob způsobilých k povýšení. Odkázat na tyto skutečnosti lze však pouze za výjimečných okolností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2000, Rappe v. Komise, T-202/99, EU:T:2000:227, body 40 a 54). Je tomu tak zejména v případě, kdy není k dispozici hodnotící posudek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. července 1995, Rasmussen v. Komise, T-557/93, EU:T:1995:138, bod 32).
- 128 Informace mohou navíc zhojit neexistenci hodnotícího posudku pouze v případě, že splňují určité podmínky, jejichž splnění musí prokázat žalovaný orgán. Musí být zprv dostatečně objektivní, aby umožnily soudní přezkum, zadruhé musí obsahovat posouzení zásluh úředníka ze strany osob odpovědných za vypracování jeho hodnotícího posudku, zatřetí musí být sděleny úředníkovi tak, aby bylo zajištěno dodržení práva na obranu, a začtvrté o nich musí vědět výbor pro povýšení v okamžiku, kdy provádí srovnávací přezkum zásluh všech osob způsobilých k povýšení. Z toho vyplývá, že informace, které mohou nahradit chybějící hodnotící posudek, se musí z velké části tomuto posudku podobat z hlediska jejich původu, postupu vypracování a předmětu (rozsudek ze dne 5. října 2000, Rappe v. Komise, T-202/99, EU:T:2000:227, body 56 a 57).
- 129 Zatřetí je třeba nejprve uvést, že podle ustálené judikatury má hodnotící posudek v prvé řadě administrativě pravidelně poskytovat co možná nejúplnější informace o podmínkách, za jakých její úředníci plní své služební povinnosti (rozsudky ze dne 15. května 1996, Dimitriadis v. Účetní dvůr, T-326/94, EU:T:1996:62, bod 84; ze dne 10. září 2003, McAuley v. Rada, T-165/01, EU:T:2003:225, bod 51, a ze dne 16. dubna 2008, Doktor v. Rada, F-73/07, EU:F:2008:42, bod 86). Naproti tomu závěrečná zpráva ke zkušební době má v zásadě vyhodnotit schopnosti úředníka ve zkušební době plnit úkoly, které se pojí k jeho funkci, a být jmenován (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. února 2000, Jacobs v. Komise, T-82/98, EU:T:2000:53, bod 45 a citovaná judikatura).

- 130 Stejně tak nelze provést automatické a absolutní srovnání mezi hodnotícím posudkem a závěrečnou zprávou ke zkušební době úředníka, jelikož oba druhy zpráv obsahují rozdílné oddíly hodnocení a systémy známkování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 1996, Dimitriadis v. Účetní dvůr, T-326/94, EU:T:1996:62, body 83 a 85).
- 131 Dále je třeba zdůraznit význam, jaký má z hlediska vývoje služebního postupu úředníka stanovení předběžných cílů nadřazeným na začátku roku. Roční hodnocení se týká zejména způsobu, jakým úředník těchto cílů dosáhl. Ve světle těchto cílů jsou hodnoceny efektivita, výkonnost a chování úředníka. Tyto cíle se přitom neshodují s cíli, které jsou od úředníka ve zkušební době očekávány v průběhu zkušební doby za účelem jeho jmenování. S ohledem na svou zvláštní povahu zaměřenou na výkon se hodnocení obsažená v hodnotícím posudku liší od hodnocení obsažených v závěrečné zprávě ke zkušební době.
- 132 V této souvislosti bylo rozhodnuto, že hodnocení žalobce během prvních šesti měsíců jeho zaměstnání, obsažené ve zprávě o zkušební době, nelze stavět na roveň, a nahradit tak či kompenzovat, hodnocení provedené v rámci jeho ročního hodnotícího posudku za účelem posouzení, zda s ohledem na cíle stanovené po dohodě se žalobcem splnil tento očekávání, a učinění závěru o rozsahu jeho výkonnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Wahlström v. Frontex, T-591/16, nezveřejněný, EU:T:2018:938, bod 65).
- 133 Konečně, jelikož hodnotící posudky mohou mít vliv po celou dobu kariéry úředníka, představují akty nepříznivě zasahující do právního postavení. Judikatura, podle které hodnotící posudky představují akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost, odpovídá zájmu řádné správy v rámci administrativy, jelikož kdyby tomu tak nebylo, měla by dotčená osoba možnost poukázat na případné vady takového posudku pouze v rámci žalob podaných proti aktu, pro jehož přijetí měl dotčený posudek význam. Taková situace by přitom mohla zpozdit přijetí důležitých rozhodnutí ve vztahu k úředníkům (rozsudek ze dne 16. března 2009, R v. Komise, T-156/08 P, EU:T:2009:69, body 53 a 54).
- 134 Takové řešení přijaté judikaturou ohledně hodnotících posudků nelze vztáhnout na dokumenty, jejichž jediným cílem je příprava konkrétního rozhodnutí administrativy, k němuž se tím úzce pojí. Tak je tomu právě v případě zpráv o průběhu zkušební doby, jejichž cílem je příprava rozhodnutí administrativy týkajícího se jmenování dotčené osoby na konci její zkušební doby nebo jejího propuštění (rozsudek ze dne 16. března 2009, R v. Komise, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 55).
- 135 Tak je tomu i v případě opatření týkajících se průběhu zkušební doby úředníka, přijatých na základě článku 34 služebního řádu, včetně rozhodnutí o přeřazení do jiného útvaru za účelem pokračování ve zkušební době, jakož i rozhodnutí o prodloužení zkušební doby o šest měsíců. Cílem těchto opatření je zjevně umožnit administrativě lepší posouzení schopností úředníka ve zkušební době, jakož i připravit rozhodnutí o jmenování nebo propuštění dotčeného, jež má být přijato na konci zkušební doby, a nemohou být tedy samostatně napadena žalobou na neplatnost (rozsudek ze dne 16. března 2009, R v. Komise, T-156/08 P, EU:T:2009:69, bod 56).
- 136 Kromě toho nemůže mít zpráva o průběhu zkušební doby obsažená v osobním spisu úředníka v zásadě žádné účinky ještě po rozhodnutí o jmenování přijatém na konci zkušební doby, pro jehož účely byla vypracována (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 19. února 2008, R v. Komise, F-49/07, EU:F:2008:18, bod 56).
- 137 Hodnotící posudky a zprávy vypracované v průběhu zkušební doby mají tedy odlišný předmět a funkce. Kromě toho platí pro tyto zprávy odlišné právní režimy. Závěrečná zpráva ke zkušební době tak nemůže být výborem pro povýšení v zásadě zohledněna, i když obsahuje řadu poznámek k pracovním schopnostem úředníka nebo jiného zaměstnance.

138 Argumenty žalobkyně k zohlednění zpráv vztahujících se k její zkušební době v průběhu povyšovacího řízení 2017 je třeba zkoumat ve světle těchto úvah.

2) K zohlednění zpráv týkajících se zkušební doby žalobkyně

139 V první řadě měl příslušný OJ v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti za to, že řádnost srovnávacího přezkumu zásluh ve smyslu článku 45 služebního řádu vyžaduje zohlednění jak závěrečné zprávy ke zkušební době, tak hodnotících posudků žalobkyně za roky 2015 a 2016. Příslušný OJ upřesnil, že žádná skutečnost ve spise nenasvědčuje tomu, že by v tomto ohledu došlo v průběhu povyšovacího řízení 2017 k pochybení. Dodal, že pouhá skutečnost, že do průběžné zprávy o zkušební době nahlédl člen SVP, neumožňuje učinit závěr, že srovnávací přezkum zásluh nebyl proveden na základě relevantních dokumentů, a sice závěrečné zprávy ke zkušební době a hodnotících posudků vypracovaných za roky 2015 a 2016.

140 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že jak potvrdila Komise na jednání, průběžná zpráva o zkušební době žalobkyně byla uložena v systému Sysper 2 jako příloha závěrečné zprávy k její zkušební době.

141 Kromě toho je třeba uvést, že existence a obsah průběžné zprávy o zkušební době jsou zmíněny v poslední části závěrečné zprávy ke zkušební době. V závěrečné zprávě ke zkušební době totiž spolupodepisující úředník vysvětlil, že je „poněkud znepokojující, že počáteční období v [prvním oddělení, k němuž byla žalobkyně přidělena], neproběhlo zcela dobře, jak dokládá průběžná zpráva o zkušební době [...], která poukazuje na problémy v mezilidských vztazích a problémy týkající se týmové práce“. Spolupodepisující úředník dodal, že tato hodnocení souvisela se souběhem zvláštních okolností, které nastaly v prvním oddělení. Existovaly proto důvody pro nahlédnutí do závěrečné zprávy ke zkušební době a zároveň i do průběžné zprávy o zkušební době. Navíc dokumenty, jež žalobkyně předložila Tribunálu, dokládají, že si člen SVP před přijetím rozhodnutí o nepovýšení prohlédl přímo v Sysperu 2 průběžnou zprávu o zkušební době, která byla obsažena v příloze závěrečné zprávy ke zkušební době týkající se žalobkyně.

142 Je tedy třeba konstatovat, že při srovnávacím přezkumu zásluh byla zohledněna závěrečná zpráva ke zkušební době týkající se žalobkyně. Kromě toho byla v průběhu srovnávacího přezkumu zohledněna rovněž, ať již přímo či nepřímo, průběžná zpráva o zkušební době týkající se žalobkyně.

143 Z judikatury uvedené v bodech 125 až 137 výše také vyplývá, že závěrečná zpráva ke zkušební době nemůže být v zásadě zohledněna v rámci povyšovacího řízení a že OJ může jiné informace zohlednit pouze za určitých výjimečných okolností, splňují-li určité podmínky, jejichž splnění musí dotčený orgán prokázat.

144 Je třeba zdůraznit, že v případě žalobkyně byly v projednávané věci vypracovány za roky 2015 a 2016 dva hodnotící posudky, a že hodnocení obsažená v těchto hodnotících posudcích představovala dostatečný základ pro srovnávací přezkum zásluh stanovený v čl. 45 odst. 1 služebního řádu

145 Žádná výjimečná okolnost tedy neodůvodňovala, aby při srovnávacím přezkumu zásluh byla zohledněna závěrečná zpráva ke zkušební době, jakož i průběžná zpráva o zkušební době, která byla obsažena v příloze k ní.

146 Ve druhé řadě je třeba zaprvé každopádně zdůraznit, že průběžná zpráva o zkušební době žalobkyně nebyla na rozdíl od hodnotících posudků vypracována ani k umožnění objektivního hodnocení její osoby, ani jako základ pro posouzení vývoje jejího služebního postupu. Průběžná zpráva o zkušební době byla totiž vypracována během zkušební doby žalobkyně v souvislosti s konfliktem mezi žalobkyní a ostatními pracovníky prvního oddělení, k němuž byla přidělena (viz bod 2 výše). Tato průběžná zpráva o zkušební době byla tedy vypracována z konkrétních důvodů na začátku služebního postupu žalobkyně, aby bylo možné poukázat na obtíže, se kterými se potýkala v tomto prvním oddělení,

a odůvodnit administrativní opatření spočívající v přeřazení do jiného oddělení za účelem jejího pokračování ve zkušební době. Žalobkyně navíc nemohla uvedenou zprávu napadnout žalobou směřující proti rozhodnutí o jejím jmenování, jelikož toto rozhodnutí nepříznivě nezasahovalo do jejího právního postavení.

- 147 Dále je pravda, že nadřízený má při posuzování schopností úředníka široký prostor pro uvážení a musí k tomu, aby dostal své odpovědnosti, vyjádřit připomínky a případně výhrady ke kvalitě jeho práce. V projednávané věci však průběžná zpráva o zkušební době obsahuje výraznou kritiku efektivit, schopností, výkonu a chování žalobkyně v prvním oddělení, k němuž byla přidělena. Tato kritika cílí podle své formulace zejména na osobnost žalobkyně, a nikoli na její profesní dovednosti. Taková kritika překračuje meze toho, co je objektivně nezbytné pro účely posouzení existence obtíží ve službě a odůvodnění administrativního rozhodnutí o přeřazení do jiného oddělení.
- 148 Vzhledem k neobvyklému obsahu kritiky vyjádřené v průběžné zprávě o zkušební době nelze posouzení obsažená v této zprávě postavit na roveň hodnocením obsaženým v následných kladných hodnotících posudcích vypracovaných za roky 2015 a 2016, nebo je s nimi přinejmenším srovnávat.
- 149 Okolnosti popsané v bodech 146 až 148 výše představují tedy vedle okolností uvedených v bodech 143 a 144 výše další důvod pro vyloučení toho, aby při srovnávacím přezkumu zásluh mohly být zohledněny zprávy týkající se zkušební doby žalobkyně.
- 150 Je tedy třeba dospět k závěru, že zohlednění zpráv týkajících se zkušební doby žalobkyně, a sice závěrečné zprávy ke zkušební době a průběžné zprávy o zkušební době, ze strany příslušného OOP představuje pochybení, které může mít v případě žalobkyně za následek vadu povyšovacího řízení 2017.

c) K dopadu zjištěné procesní vady

- 151 Žalobkyně tvrdí, že povyšovací řízení 2017 by bylo nutně odlišné, kdyby nedošlo k pochybením uvedeným v bodech 108 až 112 výše.
- 152 Komise namítá, že i kdyby došlo k procesnímu pochybení, žalobkyně neprokázala dopad této údajné procesní vady na obsah rozhodnutí o nepovýšení. Uvádí, že žalobkyně pouze obecně tvrdí, že vložení průběžné zprávy o zkušební době do jejího osobního spisu „nevyhnutelně ovlivnilo hodnocení“ jejího případu. Dále zdůrazňuje, že žalobkyně neoznačila žádnou část hodnotících posudků za roky 2015 a 2016 nebo rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, na které by měl obsah průběžné zprávy o zkušební době vliv.
- 153 Stran porušení článku 45 služebního řádu a vady povyšovacího řízení je nutno konstatovat, že podle ustálené judikatury ke zrušení rozhodnutí o nepovýšení nepostačuje, že osobní spis kandidáta je stížen vadami a je neúplný, jelikož musí být rovněž prokázáno, že tato okolnost mohla mít rozhodující vliv na povyšovací řízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. ledna 2008, Strack v. Komise, T-394/04, EU:T:2008:20, bod 39, a ze dne 14. listopadu 2017, Vincenti v. EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, bod 36).
- 154 Obecně z ustálené judikatury vyplývá, že k tomu, aby procesní vada mohla odůvodnit zrušení určitého aktu, je třeba, aby v případě, že by k této vadě nedošlo, mohlo řízení dospět k jinému výsledku (rozsudek ze dne 18. září 2015, Wahlström v. Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, bod 21; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 1. prosince 2015, Georgias a další v. Rada a Komise, C-545/14 P, nezveřejněné, EU:C:2015:791, bod 51).

- 155 V projednávané věci je nutno zaprvé konstatovat, že jak tvrdí Komise, ze znění rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nevyplývá, že žalobkyně měla větší zásluhy než její povýšení kolegové. Zadruhé obsah průběžné zprávy o zkušební době nebyl nijak zmíněn ve stadiu srovnávacího přezkumu zásluh, jak byl podrobně popsán OJ v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti. Zatřetí zohledněné hodnotící posudky obsahují pozitivní, „uspokojivá“, hodnocení a závěrečná zpráva ke zkušební době, která byla rovněž pozitivní, umožnila jmenování žalobkyně.
- 156 Nejprve je však třeba zdůraznit, že v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti odkazuje příslušný OJ výslovně na obsah závěrečné zprávy ke zkušební době v oddílu „Efektivita, způsobilost a chování ve službě“. V souvislosti s tím příslušný OJ uvádí, že závěrečná zpráva ke zkušební době poukazuje na „prostor pro zlepšení“ a že se žalobkyně musí „v případě potřeby obrátit na vedení“, „informovat své nadřízené“ nebo „koordinovat svou práci s prací svých kolegů“, „aby mohla vykonávat práci, která je od ní očekávána“. Kromě toho je třeba připomenout, že závěrečná zpráva ke zkušební době obsahovala v příloze průběžnou zprávu o zkušební době a tuto zprávu zmiňovala. Závěrečná zpráva ke zkušební době, ke které byla přiložena průběžná zpráva o zkušební době, tedy mohla mít při analýze zásluh žalobkyně negativní dopad na posouzení její „efektivity, způsobilosti a chování ve službě“.
- 157 Dále vzhledem k zaprvé zvláštním okolnostem, za nichž byla vypracována průběžná zpráva o zkušební době přiložená k závěrečné zprávě ke zkušební době v osobním spise žalobkyně, zadruhé k velmi kritickým a subjektivním hodnocením, která tato průběžná zpráva obsahovala, a zatřetí ke skutečnosti, že do uvedené zprávy nahlédl člen SVP před vypracováním konečného seznamu povýšených úředníků, mohla mít průběžná zpráva o zkušební době žalobkyně negativní dopad na srovnávací přezkum zásluh provedený v povýšovací řízení 2017.
- 158 Konečně je třeba uvést, že je zajisté pravda, že závěrečná zpráva ke zkušební době se vypracovává u všech úředníků ve zkušební době. Avšak nikoli u každého úředníka ve zkušební době se vypracovává průběžná zpráva o zkušební době. Vzhledem k tomu, že se vypracovává ve zvláštních případech, liší se průběžná zpráva o zkušební době od závěrečné zprávy ke zkušební době, a tím spíše od hodnotících posudků uvedených v článku 4 OPU. Přímé či nepřímé zohlednění průběžné zprávy o zkušební době tedy mohlo mít vliv na objektivní a rovné posouzení zásluh žalobkyně v rámci povýšovacího řízení v roce 2017.
- 159 Z toho vyplývá, že procesní vada konstatovaná v bodě 150 výše mohla mít v případě žalobkyně rozhodující vliv na průběh tohoto řízení a na rozhodnutí o jejím nepovýšení. Jinými slovy, je prokázáno, že kdyby k uvedené procesní vadě nedošlo, mohlo mít rozhodnutí o nepovýšení odlišný obsah (viz body 153 a 154 výše).
- 160 S ohledem na výše uvedené je třeba prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět a rozhodnutí o nepovýšení zrušit, aniž je třeba zkoumat ostatní výtky předložené žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu a druhý žalobní důvod. Dále vzhledem k tomu, že se rozhodnutí o nepovýšení zrušuje, není třeba zkoumat návrhy na organizační procesní opatření a důkazní opatření, jež žalobkyně požaduje ve svých prvních třech bodech návrhových žádání.

B. K návrhu na náhradu újmy

- 161 Podle ustálené judikatury týkající se sporů o náhradu újmy v oblasti veřejné služby předpokládá založení mimosmluvní odpovědnosti Unie splnění všech podmínek, jimiž je protiprávnost jednání vytýkaného orgánu, skutečná existence újmy a příčinná souvislost mezi jednáním a uplatňovanou újmou (viz rozsudek ze dne 15. září 2005, *Casini v. Komise*, T-132/03, EU:T:2005:324, bod 94 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 4. července 2006, *Tzirani v. Komise*, T-88/04, EU:T:2006:186, bod 100, a ze dne 26. října 2017, *Paraskevaidis v. Cedefop*, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 78). Tyto tři

podmínky jsou kumulativní, což znamená, že jakmile některá z nich není splněna, nemůže být odpovědnost Unie založena (viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2018, WL v. ERCEA, T-493/17, nezveřejněný, EU:T:2018:852, bod 207 a citovaná judikatura).

- 162 V projednávané věci se žalobkyně domáhá zaprvé náhrady údajné majetkové újmy ve výši 45 000 eur a zadruhé náhrady údajné nemajetkové újmy ve výši 20 000 eur.

[omissis]

2. K návrhu na náhradu údajné nemajetkové újmy

[omissis]

- 179 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že jí vznikla nemajetková újma v souvislosti s pomlouvačnými tvrzeními o jejím psychickém stavu, která jsou uvedena v průběžné zprávě o zkušební době. V tomto ohledu tvrdí, že možnost všech jejích nadřízených a ostatních GR Komise nahlížet do průběžné zprávy o zkušební době vážně poškodila její dobré jméno a profesní pověst v rámci OLAF a Komise. Toto poškození jejího dobrého jména vedlo k jejímu znepokojení nad nejistotou ohledně kariérního vývoje a povýšení v rámci povýšovacího řízení 2017. Dodává, že z důvodu této situace sama nesprávně vnímala svou vlastní situaci, což u ní vyvolalo úzkost a utrpení, jež měly negativní dopady na její soukromý život a fyzické a duševní zdraví. Domáhá se tedy náhrady nemajetkové újmy, jež vznikla v důsledku vlivu průběžné zprávy o zkušební době na povýšovací řízení 2017.
- 180 V tomto ohledu nejprve z posouzení návrhových žádání znějících na zrušení, a konkrétně z bodů 124 až 160 výše, vyplývá, že argumenty žalobkyně k prokázání neoprávněného zohlednění průběžné zprávy o zkušební době připojené k závěrečné zprávě ke zkušební době v rámci povýšovacího řízení 2017 byly uznány a že příslušný OJ při přijetí rozhodnutí o nepovýšení porušil článek 45 služebního řádu. Z toho vyplývá, že podmínka týkající se protiprávnosti jednání vytýkaného Komisi je splněna.
- 181 Dále je třeba zohlednit, že žalobkyně byla uvedena do stavu znepokojení a nejistoty ohledně své dobré pověsti a profesní budoucnosti a že tento stav přímo vyplývá z protiprávnosti konstatované v bodě 180 výše.
- 182 Kromě toho tím, že příslušný OJ nedodržel povinnosti vyplývající z článku 45 služebního řádu v rámci povýšování za rok 2017, utrpěla žalobkyně zvláštní nemajetkovou újmu, kterou nelze odpovídajícím způsobem napravit pouhým zrušením rozhodnutí o nepovýšení.
- 183 Komise ostatně na jednání toto znepokojení a nejistotu pociťované žalobkyní uznala. V tomto ohledu Komise upřesnila, že obavy žalobkyně z průběžné zprávy o zkušební době byly jednou ze skutečností zohledněných při rozhodování o případném vynětí této zprávy z osobního spisu žalobkyně.
- 184 Konečně je nutno poukázat na to, že nemajetková újma vzniklá žalobkyni je omezena skutečností, že byla do platové třídy AD 6 povýšena v nejbližším povýšovacím řízení navazujícím na povýšovací řízení 2017, tedy při povýšování v roce 2018 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. listopadu 2015, Diamantopoulos v. ESVC, F-30/15, EU:F:2015:138, bod 48).
- 185 Za těchto okolností je třeba *ex æquo et bono* rozhodnout, že přiměřenou náhradu nemajetkové újmy vyplývající z protiprávnosti konstatované v bodě 180 výše představuje částka ve výši 2 000 eur.
- 186 Za těchto okolností je třeba částečně vyhovět návrhu na náhradu újmy podanému žalobkyní.
- 187 S ohledem na vše výše uvedené je třeba jednak zrušit rozhodnutí o nepovýšení a jednak uložit Komisi povinnost zaplatit žalobkyni částku 2 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla.

IV. K nákladům řízení

- ¹⁸⁸ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- ¹⁸⁹ Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí nepovýšit XH do platové třídy AD 6 v povýšovací řízení 2017, které vyplývá ze zveřejnění seznamu úředníků povýšených do této platové třídy v *Informations administratives* (Administrativní sdělení) č. 25–2017 ze dne 13. listopadu 2017, se zrušuje.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá povinnost zaplatit XH částku 2 000 eur jako náhradu jí vzniklé nemajetkové újmy.**
- 3) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 4) **Komise ponese náklady řízení.**

da Silva Passos

Truchot

Sampol Pucurull

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. června 2020.

Podpisy.